

„Mindretallet mener, at en Bestemmelse som denne overhovedet ikke bør findes i Loven, og at Paragraffen kun burde indeholde dennes 1ste Stykke, nemlig det, der gaar ud paa, at Foreninger kun maa udskænke stærke Drikke for Betaling, hvis de har Næringsadkomst til Beværtning. Den nævnte Bestemmelse i Paragraffens 2det Stykke er møntet saa at sige alene paa Arbejderklassen, idet den forbyder ikke blot Udskænkning, men ogsaa Forhandling af selv de svageste af de „stærke Drikke“ i Fabrikker, Værksteder og paa Arbejdspladser udenfor de fastsatte Spisetider. Mindretallet mener derfor, at Bestemmelsen er et Stykke Undtagelseslovgivning overfor Arbejderklassen.“ Mindretallet fremsatte et Ændringsforslag om dette Punkt i Fællesudvalget, men da der ingen Udsigt var til dets Gennemførelse, undlod Mindretallet at stille det.

Endelig fremsatte et tredje Mindretal (Helesen, Holdgaard, Mads Larsen og Vesterager) en Række Udtalelser i Betænkningen, hvori udtales, at Mindretallet „har i Fællesudvalget især arbejdet for at faa fastholdt Princippet i Folketingets Affattelse af Lovforslagets § 21 a og g, saaledes at der ikke i Etablissementer, der hører til Kur- og Badesteder (§ 21 a) eller „undtagelsesvis i andre Tilfælde, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor“ (§ 21 g), bliver Adgang til at meddele hverken Gæstgiverbevillinger eller Beværterbevillinger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke uden Bevillingsnævnets eller paa Landet Sogneraadets Anbefaling, idet Adgang hertil efter Mindretallets Opfattelse indeholder stor Fare for en meget væsentlig Forringelse af Betydningen af det lokale Selvstyre. Fremdeles har Mindretallet især ønsket at fastholde, at Adkomst til Handel med stærke Drikke kun bør kunne erhverves og fornyes ved Bevilling, ikke ved almindelig Næringsadkomst, at der bliver Adgang til Kommuneafstemning ogsaa om Adkomster til Handel, at offentlige Myndigheder eller private Korporationer, der har anmeldt Overtrædelser af Beværterlovens Bestemmelser til Politiet, faar en i Loven fastslaaet Ret til at faa Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen, samt — for at hindre, at Marketenderier bliver almindelige Beværtninger — at enhver Udskænkning, Forhandling eller Fordeling af stærke Drikke skal være forbudt efter Arbejdstidens Ophør, ligesom Mindretallet, især efter den med Hensyn til Kommuneafstemning fulgte mangeaarige Praksis, ikke har kunnet se nogen rimelig Begrundelse for en Ordning, der i Almindelighed maa forudsættes at kræve to Kommuneafstemninger for at faa afgjort, om Bevilling til Beværtning eller Gæstgiveri bør meddeles eller fornyes.“ Da Forhandlingerne i Fællesudvalget har vist, at en Indstilling fra Mindretallet i Overensstemmelse med, dets Standpunkt